

A JUBILEUMI ÉV FOLYTATÓDIK

1985. január (Echolette kontra Jet Set)

Ez is egy beszélő évszám, az orwelli 1984 után. Csak, mert annyi minden történt és történhetett volna még abban az esztendőben az Alphaville háza táján....

De 1985 másról szólt. Már ez is sejtette azt az utat, amit az együttes követni fog. A nem szokásosat.

A tagcsere és a Jet Set 20. évfordulójára csaknem naprakészen jelent meg egy interjú, melynek lényegét foglaltam össze az alábbiakban.

2005. január (Egy interjú után, szabadon- Special Radio, Russia)

Na, végre! Új interjú készült Gold-dal, amely a minap került fel a netre, méghozzá egy orosz rádió jóvoltából.

Annyira azért nem nyugtatott meg a dolog, ugyanis szinte semmi újat nem tudhatunk meg a beszélgetésből, Marian diplomatikusan és kimérten válaszol az egyébként nem is rossz kérdésekre, de szinte semmit nem árul el a következő lemezről, a készülő könyvről is csak frázisokban beszél, és ez a titkolódzás vagy sejtelmesség valamiféle határozatlanságot sugall, tehát kedves barátaim, semmi sem biztos...

Hogy lesz-e új lemez? Könyv? A már tavaly betervezett DVD-ről már szó sem esik... Ezek után nem tudok optimista és bizakodó lenni...

De azért megtudtuk, hogy az elmúlt húsz évben az Internet megjelenése felettébb áll mindennek, hála Istennek, mi is így gondoljuk, de arra a néhány száz rajongóra már nem gondolunk, akik mondjuk, nem lehetek naprakészek ez ügyben és most már bottal üthetik az antológia meg a koncert dvd nyomát, de hála az Internetnek, itt-ott megkaparinthatsz azért egy-egy használt példányt, persze, ha szerencséd van akkor egy eredetit is, aztán csak nyúlj jó mélyre a zsebedbe...

Aztán 20 év után már nyugodtan be lehet vallani, hogy a Nelson kommuna azért mást is csinált a közös álmodozáson és palacsintázáson kívül, persze lehet hogy épp a koko volt a töltelék... lényeg, hogy fasza idők voltak, hallgasd csak meg a Jet Set-et, mert az arról szól...

Továbbá, szó esik arról, hogy már rég elmúltak az új romantikus érzések, világok és stílusjegyek, amivel ugyebár hivatottak voltak berobbanni a 80-as években, és a mi Goldunk manapság inkább a 70-es évek zenéiben fürdőzik és nosztalgiazik leginkább. Halljuk is a Crazyshow-n meg majd az új lemezen...

De mennyire népszerű a mai napig Oroszországban a Forever Pop lemez, Klaus Schulze-ről már nem is beszélve, akinek én is nagyon hálás vagyok az Opium den-ért és a TBB albumért... Kösz Klaus!

Ja, és örömmel nyugtázzhatjuk, hogy az AV rajongótábora a 15 és 50 évesek

között mozog, így szegény Goldnak nem kell búsulnia, hogy Ő lenne a legidősebb egy-egy koncerten...

Az, hogy az egyik kedvenc videóom (For a million) rendezője (Kaidanovsky) 10 éve halott, nem tudtam, és mellbe is vágott...

Mint ahogy az is, hogy a készülő Alice musical szövegét együtt írja Gold az olasz nép egyik legnagyobb AV rajongójával és írójával, valamelyik Alessandraval... hát üsse kő..., majd jövőre meghallgatjuk és megnézzük a végeredményt.

Ismét megtudhattuk, hogy Gold véleménye a tv-ről mit sem változott és hogy mennyire ideges volt az első tv-fellepés alkalmával annak idején, ami persze érthető is...

Azt hiszem a lényeg ennyi, legalábbis nekem...

vafe

2005. március